

Prof. Dr. Walther Wild. *Funktionelle Prothetik*. Benno Schwabe & Co; Basel 1951. 202 blz.; 127 afbeeldingen; Zw. frs. 20.—.

Bij de bespreking van het boek van de overleden Züricher hoogleraar Wild zou men met één woord kunnen volstaan: voortreffelijk. Wild laat ons in een aantal hoofdstukken zien dat de prothese een vreemd lichaam is, dat door de patiënt meer of minder gemakkelijk aanvaard zal worden.

Een volledige aanvaarding noemt hij de „Inkorporation”. Slechts na het tot stand komen van deze Inkorporation kan men van een geslaagde prothetische behandeling spreken.

De kans op succes zal groter worden naarmate de prothetist beter op de hoogte is van de physiologische en biologische eisen die aan het te vervaardigen apparaat gesteld moeten worden.

Deze eisen worden door Wild uitvoerig beschreven, waarna hij eindigt met enkele blz. over psychologie bij de prothese.

Deze 4 pagina's zouden de aanschaf van het boekje reeds ten volle rechtvaardigen. Indien referent enige critiek uit mag oefenen, is het over het hoofdstuk betreffende de abrasio, waar Wild op pagina 96—98 tot de conclusie komt dat de sagittale bewegingen geen of bijna geen rol spelen, omdat hij geen sagittaal verlopende abradielijnen vindt.

De juistheid hiervan moet worden betwijfeld omdat bij een overheersen van de transversale bewegingen deze sagittale lijnen weggeslepen zullen worden. Men mag echter niet concluderen dat zij niet aanwezig geweest zijn. Maar dit is dan ook de enige critiek.

Wild heeft in dit boekje zeer duidelijk neergelegd de eisen, die men aan een prothetische behandeling moet stellen en hij heeft dit op een zodanige wijze gedaan dat men mag zeggen dat hij misschien het meest belangrijke boek op prothetisch gebied van deze eeuw heeft geschreven.

Hij roept het prothetisch tandheekkundig denken terug van het pad der techniek en confronteert het met een juist biologisch inzicht.

Dit boekje zal men dan ook niet te vaak en te grondig kunnen lezen en bestuderen.

J. G. v a n d e r V e n

J. M ü n c h. *Die zahnärztliche Behandlung des Kindes mit Einschluss der Grenzgebiete*. Joh. Ambr. Barth, Leipzig. 226 pag. 15 DM., geb. 16.20 DM.

De keuze, welke onderwerpen in een boek over kindertandheekkunde wel en welke niet op te nemen, is zonder twijfel moeilijk, evenals de beslissing hoeveel ruimte aan de verschillende onderwerpen zal worden gegeven. Persoonlijke smaak en opvatting spelen hier bovendien een grote rol.

Wanneer ik critiek zou willen uitoefenen op het boek van M ü n c h, dan zou dit geenszins een critiek zijn op de inhoud als zodanig van dit zeer lezenswaardige boek, doch op de inhoud in verband met de titel. Naar onze Hollandse begrippen althans is dit geen boek over de *tandheekkundige behandeling* van het kind, maar wellicht dekken de begrippen „zahnärztlich” en „tandheekkundig” elkander niet geheel. Aan de tandheekkundige behandeling wordt een bescheiden plaats ingeruimd, terwijl het leeuwendeel van het boek gewijd is aan de pathologie van de mondholte.

Achtereenvolgens worden behandeld:

Anatomic, ontwikkeling, histologie en pathologie van het melkgebit.

Caries-prophylaxe en caries-therapie.

Daarna volgt een zevental hoofdstukken gewijd aan de pathologische af-

wijkingen in de mond, zowel de specifieke mondziekten als de orale symptomen van algemene ziekten.

Tot slot een drietal korte hoofdstukken over chirurgische ingrepen, prothodontische behandeling, en orthodontische therapie.

Summa summarum: een lezenswaardig boek, welks inhoud naar mijn smaak echter te weinig tandheelkundig is, doch die blijkens zijn voorwoord door de schrijver doelbewust aldus gekozen is:

„Ich habe versucht, eine zusammenfassende, auf die kindliche Mundhöhle zugeschnittene Behandlung aller der Fragen und Probleme zu geben, welche in erster Linie den Zahnarzt, aber auch im wesentlichen den Arzt, im speziellen den Kinderarzt und Frauenarzt interessieren müssen.

J. G. de Boer

J. Vachuda und R. Lenk. *Theorie und Praxis der partiellen Prothese*. Verlag Wilhelm Maudrich / Wien 1952. 472 blz. 607 afbeeldingen. Prijs f 72.10.

Bij het ter hand nemen van het boek van Vachuda krijgt men aanvallend de indruk dat hier zo ongeveer alles gezegd wordt, wat met de huidige kennis van zaken over het moeilijke onderwerp: „De partiële prothese”, gezegd kan worden.

Men raakt onder de indruk van de grote belesenheid van de schrijver en is blij met deze aanwinst. Een nadere bestudering van het werk tempert deze vreugde evenwel aanmerkelijk.

Bij de mechanica worden vrij grove fouten gemaakt die tot een volkomen foute constructie kunnen voeren (zie b.v. afbeelding 166 op blz. 148 en afbeelding 174 op pagina 153).

Zeer jammer is, dat het boek door de soms tot in het ridicule doorgevoerde systematiek bijna onleesbaar is.

De schrijver komt b.v. tot een indeling van A.b₂.α_{1a}, waardoor men door de bomen het bos niet meer ziet.

Nog erger is het, dat zeker 1/4 deel van de woorden gespatieerd gedrukt is. Dat werkt dermate vermoeiend tijdens het lezen, dat men af en toe met enige wrevel het boek terzijde legt.

Uit het bovenstaande blijkt wel dat dit werk door de practicus niet gauw grondig gelezen zal worden. Voor de specialist en degenen die met het onderwijs zijn belast, bevat het evenwel een schat van gegevens die het bestuderen zeker ten volle waard zijn, alhoewel men zich zal moeten inspannen om beslist onjuiste theoretische overwegingen op te sporen en de aangevoerde prothetische toepassingen hieraan te toetsen.

J. G. van der Ven

Die totale Prothese. (Zahn-, Mund-, und Kieferheilkunde in Vorträgen. Heft 5.) Carl Hanser, Verlag. 126 blz. Prijs 16.— DM.

In het hier te recenseren nummer vindt men artikelen van de hand van Reichenbach, Korkhaus, Fehr, Rehm, Strack en enkele anderen, alle voordrachten gehouden ter gelegenheid van een congres in 1949 in Wiesbaden.

Dientengevolge kan men niet van een eenheid spreken en biedt een recensie in kort bestek moeilijkheden.

De totaal-indruk van de artikelen is, enerzijds dat men zich vooral de vorderingen in Amerika gedurende de laatste wereldoorlog tracht eigen te maken,

anderzijds dat men juist met voorbijgaan van deze vorderingen voortbouwt op vooroorlogse Duitse begrippen.

Belangrijk is het artikel van **Reichenbach** waarin hij spreekt over afdruk nemen met en zonder druk, terwijl het artikel van **Steinhardt** over vorm en functie van het kaakgewricht voor de prothetist belangrijke conclusies inhoudt over de correlatie tussen kaakgewricht en beertypen.

Fehr beschrijft zijn methode om, door het bijsnijden van waswallen bij de patiënt, een individueel gevormd occlusievlak te verkrijgen.

Uit het artikel van **Rehm** blijkt, dat hij zich beweegt tussen zijn vroegere theorieën op het gebied van afdruk nemen en opstelling der tanden en de nieuwere inzichten op dit punt.

Schuchardt bespreekt de chirurgische prothese.

Strack publiceert zijn theorie over het probleem van de samenhang tussen gezichtstypen en de daarbij behorende opstelling en komt tot een zeer ingewikkelde conclusie die zeker niet zonder meer onderschreven kan worden.

Korkhaus tenslotte, bespreekt de afdruk zonder druk maar durft deze methode (nog?) niet zonder meer te aanvaarden.

Deze summiere opsomming, die niet volledig is zou de indruk kunnen vestigen dat men hier niet met een belangrijke uitgave te doen heeft. Het tegendeel is waar en zowel de theoreticus als de meer op de praktijk ingestelde tandarts zal met belangstelling van deze uitgave kennis nemen.

J. G. v a n d e r V e n